rebanť. Creatus ergo ad reparanda mœnia curator: magnā eius opis partē ex ſuo patrimonio pfecit ob quā liberalitatē motus Ctheſiphō ad populū tulit ut demoſthenes ob pſtantē aīum: & egregiā uoluntatē p quā & bñficia olim reip. multa cōtulerat. & cōfere patus erat uirtutis gr̄a corona aurea donareť: celebrareturq̧ eius coronatio ī theatro. Nunc demoſthenis honorē indigne ferens Aeſchines Ctheſiphontē accuſauit: q̄ is contra leges huiuſmodi honorē decreuiſſet. Primo qa nulla eēnt demoſthenis merita in rēp. ſed contra pnities & clades: qū auctor & cā fuerit maloꝝ oīum: quæ p id tp̄s Athenieſes ptulerāt. Deinde qa leges eū q publice qd adminiſtraſſet: ornari uetarent priuſq̄ rōnem adminiſtratoꝝ reddiderit: fuiſſe āt demoſthenē publico muro rū opi pfectum: nec rōne ad illā diē reddidiſſe. Tertio qa in theatro coronationē celebrari leges ꝓhiberent. hæc erant accuſatōis capita demoſthenes Ctheſiphontē defendit: uera de ſe ſcripſiſſe ꝓbat: criminibus r̄ndet laſceſcentemq̧ accuſatorē pro maledictis ulciſciť: in his tota conſiſtit oratio: quā ſi trite & accurate leges: nihil ornatius: nihil elegantius: nihil copioſius te unq̄ legiſſe: aut audiſſe confiteberis.

PRimū qdem uiri Athenieſes: deos atq̧ deas oīs p̄cor. ut q̄tū beniuolētiæ ipſe ſp habui: & erga hāc urbē: & erga uos: tm̄ mihi nunc a uobis pſteť in pn̄ti certamie. Deinde ut qđ maxime in re ur̄a futuꝝ ſit: & pro ur̄a pietate atq̧ gloria: id uobis dii in aīo ponant. Nō āt ut inimico meo parcatis: quē admodū me audire oporteat admonēti. nā acerbū qdē id eēt: ſed legibus atq̧ iureiurādo: in quo p̄ cæteris multis: hoc quoq̧ iuſtiſſime ſcriptū eſt: ut ambos pīter audir̄ debeatis. Id āt eſt nō ſolū nihil ex pſūptio ne contra quēquā iudicare: nec parē beniuolentiā utriſq̧ ī partiri: ueꝝ ut quē ordinē & qđ genus defenſionis qſq̧ decertātiū elegerit: eo uos ſuo arbitrio uti pmittatis. Multa ſunt igiť in qbus ego deriori loco ſū: q̄ Aeſchines ī hac cā: ſed p̄cipue duo eaq̧ pmagna. Primū q̧ nō de æq̄li re nobis certamē eſt: neq̧. n. ē par nūc mihi ur̄a beniuolētia priuari: & huic ī hac ſua accuſatiōe non obtinere. Sed mihi qdē nolo āt qcq̄ triſte dicere ī pricipio orōnis meæ. Hic uero ex ſupabundantia q̄dā ad accuſandū accedit. Scd̄m q̧ hoībus cūctis natura ineſt: ut crimina ac maledicta ī alios libēter audiant: eos uero q ſe laudant pmoleſte ferāt. Hoꝝ itaq̧ qđ uoluptatē q̄dam in ſe hr̄e uideť penes hūc eſt: qđ āt uniuerſos (ut ita dicā) cōturbat id mihi relinqť. Et ſi hoc cauēs: ea q̄ a me geſta ſunt reticebo: nihil hr̄e uideor: qđ accuſatori r̄ndere queā: ne q̄s ob res me honore dignū oſtēdere. Sin āt ea referā: ſæpe mihi de me ipſo dicā neceſſe ē Conabor uero quā modeſte id facere. Quod āt res ipſa ac neceſſitas cogit: huic merito īputare debebitis: q huiuſmodi cām ītroduxit. Reor eqdē iudices uos plane cōfiteri cōmunē eē mihi hanc cām cū Ctheſiphōte: nec mioris oīno curæ mihi eē debere. Nā oībus qdē ſpoliari durū ē: atq̧ acerbū: maxīe āt ſi ab inimico hoc fiat: pferrī uero beniuolētia atq̧ charitate ur̄a: cuius potiri pmaximū ē. Cū eiuſmodi igiť cā ſit: uos oro atq̧ obſecro iudices: ut me accuſatori r̄ndentē queādmodū leges p̄cipiunt: audiatis: q̄s is q a pricipio illas cōdidit Solon uir ſtudioſus ur̄i: maxīeq̧ popularis nō ſolū ꝓmulgatiōe atq̧ ſcriptura firmādas eē cenſuit: ueꝝ etiā iureiurādo eoꝝ q iudicaturi forēt. Nō qa arbitrareť uobis fidē deeſſe: ſed quia crimīa atq̧ calūnias: ab eo q priori loco dicit aſſertas nullo mō reus effugere poſſet: niſi qlibet ur̄m idices religionē erga deos cōſeruans: eū q poſtremo loco: dicit beniuole audiat: atq̧ ita ſe æquū cōemq̧ utriſq̧ pbens ſūmā totius rei dilıgēter īſpiciat. qū āt & totius priuatæ uitæ: & eoꝝ q̄ ī rep. geſſi. rō (ut dixi uideť) hodierno die a me reddēda ſit uolo queādmodū a pricipio feci: ita nūc rurſus deos īuocare: & ī pn̄tia ur̄a p̄cor. Primū ut q̄tū beniuolētiæ ſp habui erga hāc urbē: & erga uos oēs: tm̄ nūc mihi a uobis ī hac cā pſteť. Deinde ut qđ uobis ꝓfutuꝝ ſit: & ad gloriā cōiter oībus: & ad religionē ſingulis ur̄m: hoc dii ut decernatis efficiāt. Si igiť ea dūtaxat q̄ accuſatorio iure pſeqbať: accuſauiſſet Aeſchīes: ego ēt ad ea ipſa ſingulati r̄ndiſſem. Veꝝ qū ipſe nō pauciora uerba ī aliis rebus cōſūpſerit: multaq̧ cōtra me mētitus ſit: iuſtū ſimul ac neceſſariū eē arbitror: pauca de hiſ pmittere: ne forte qs ueꝝ illius uerbis ſeductus: ea q̄ ipſe dicā paꝝ beniuole ſuſcipiat. At ea igiť q̄ in priuatā uitā meā cōtumelioſe iactauit: audete q̄ planiſſime iuſteq̧ r̄ndeā. Si uos me talē eē cognoſcitis: qlem īpe affirmat (Neq̧. n. alibi ego uixi: quā apud uos) nulla ſit mora: ēt ſi rēp. pluſq̄ optīe geſſerim: quominus me ur̄is ſn̄is cōcidatus. Sin āt multo meliorē quā iſtū: ac ex melioribꝰ ortū: & ut nihil modeſtius dicā: mediocribus ciuibus: me ac meos nihil deteriores eſſe putatis: atq̧ cognoſcitis: huic ne ī aliis qdē fidē adhibete. Cōſtant. n. ipm oia eodē mō eſſe mentitū. Mihi uero quā oī tpe beniuolentiā in multis certamibus pſtitis: eandē nūc pſtetis. Tu flagitioſe aeſchīes ſtult. nimiū putaſti: me iis q̄ ī rep. geſſerim relictis ad tua maledicta totū cōuerti. Nō faciā certe id: nō ita tumeo. Sed publica prius pſcrutabor: q̄ tu falſo calūniatus es. de maledictis āt tuis īpudentiſſimis: ſi iſtis placebit: poſtea dicemus. Crimīa igiť multa ſūt & grauia: & quoꝝ pleraq̧ leges magnis atq̧ ultimis uindicāt pœnis. Hæc āt accuſatio eiuſmodi ē: ut aduerſarii cōtumeliā: pcacitatē: petulantiā: atq̧ eiuſmodi ſimul oīa cōtineat. Hoꝝ tm̄ ſi maxīe uera ſūt: nō liceat reip. dignā pœnā accipe. Nō. n. decet auferri ius populū adeundi: nec ī odii ac maliuolētiæ loco iſtud ponere. Nō. n. rectū nec iuſtū nec ciuile ē fieri athenienſes. Sed ſi ita peſtifere in rep. uerſatus ſū: ut iſte nūc clamitabat: legitimas pœnas aſcribere debuit: ſi delatiōe digna feciſſe me cognouerat: de ferēdo: ſi aliqd cōtra leges decreuiſſe: de hoc ipſo crimīe accuſando: & hoc mō in iudiciū me ipm uocare. Neq̧. n. Ctheſiphontē accuſare debuit ꝓ me. Me āt ſi accuſare poſſe arbitrareť: illū nunq̄ in iudiciū uocaſſet. Atq ſiqđ ex his q̄ nūc tot uerbis narrabat: me feciſſe ītelligebat: in oībus qdē iudicia ſunt atq̧ leges: quæ magnas ac ꝓprias ſtatuūt pœnas: q̄ꝝ oīum poſtulare me reū poterat: qđ ſi faceret: non occulta eſſet aduerſus me accuſatio. Nunc āt recta atq̧ legitima uia relicta: & iuxta res ipſas examine de induſtria uitato: tot iā elapſis tp̄ibus cōuitia & iurgia colligēs: me qdē accuſat: hūc āt ſententiis iudicū ſubiicit: & qū in tota hac cā inimiciciā meā præ ſe ferat: mihi tm̄ ipſi obuiare nō uult: ſed aliū quærit: quē pœna afficiat. Profecto iudices p̄ter cætera: q̄ quis ꝓ Ctheſiphonte dicere pōt: hoc īprimis attendendū eſt: q̧ inimiciciæ nr̄æ par fuerat: ipſos inter nos periculū facere: non āt omiſſa iter nos cōtentione aliū q̄rere quē malo afficeremus. Ex his igiť q̄ dicta ſunt facili ter ītelligi pōt: uniuerſa hæc crimina nec iuſte: nec uere cōſiſtere. Volo āt ſingulatim ad unūquodq̧ coꝝ reſpō

consistere

[E I]v